Tef

İnönü — Tarih kürsüsünden halinizi seyrediyorum . . . .

EŞİNİZ ANNENİZLE SIK SIK KAVGA EDERMİ ? EDİYORSA :

ONLARIN KAVGALARINI DİNLEYİP ASABINIZ BOZULACAĞINA
Doğru bana gelin hem Kemanımızı çalıp hemde ufak ufak demleniriz.
ÜST KATTAKİ KİRACI KEMANİ
— PAGANİNİ İHSAN —

BUNA BOZULACAĞINIZA SİZ DE ONU TAKİP EDİN

Bunu da size ancak NATKERTON dedektif bürosu yapar

NATKERTON DEDEKTİF BÜROSU, İstediğiniz adamı ve evrağı çaktırmadan takip eder. İş esnasında ajanlarımız gayet ciddi olup, yedikleri yemekleri ve dolmuş paralarını müessesemiz öder.

OSMAN KIL FIRÇA SANAYİİNDE DAMPİNG YAPTI !..

8 Adet halis inek kılı fırça yalnız 5 lira !

Her sürüşte bir kaç kılı dökülen OSMAN KIL fırçalarının birkaç sürüşte elinizde sapı kalır.

TOPTAN SATIŞ YERİ
Kılcılar No. 88

SITMANIN YUVASININ BATAKLIKLAR OLDUĞUNU HERKES BİLİR AMA . . .
Berduşların yuvasının
ADEMBABA
OLDUĞUNU ÇOK KİŞİ BİLMEZ.
1 TEKLİĞE BİR GALON ŞARAP AZ PİLÂKİ AZ EKMEK ve BİR ÇATAL
Boyalı ispirtolarımız kamınatoda bile kullanılacak kadar saftır.

DAKTİLOM YOK DİYE ÜZÜLMEYİNİZ.

Ayda 200 TL. sı vermeyi garanti ediyorsanız.
SİZE
SARIŞIN ÜZERİNE NEFİS BİR DAKTİLO TEMİN EDERİM.
Daktilo Nerminin Ablası Hadiye.

Biribirlerini Beğeniyor,

Zira, her ikisi de daima,
NECİPBEY
biryantini kullanıyor

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ
Her hafta Çarşamba
günleri çıkar.

YAZARLAR

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alplâçin
Aziz Nesin
Bedii Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Nahit ATAMAN
M. Samim AKAY
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rifat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Öngören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar (Mıstık)
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Öktemer Köksal
Şadi Dinçşağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı 100 Kuruş

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazışleri Müdürü : . . . . ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : . . . . FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 12 EKİM 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 17

BAŞYAZI

Pusulayı Şaşıranlar!

Ondokuzuncu yüzyıl kalıntısı düşünür, yurdunun ekonomik ve sosyal kalkınmasıyla ilgili fikirlerini, geometrik bir şaşmazlıkla kalıplamaya alışmıştır.

Yarı - Aydının çay salonu, meyhane köşesi sohbetlerine kulak misafiri olun; fikir diye ortaya sürdüğü disiplinsiz, boşlukta, ilmî gerçeklerden çok ucuz edebiyata yaslanan kelime dizileri, bir pusula ibresinden farksızdır. Bellediği iki yön dışında bir çözüm yolu yokmuş gibi, ya «sağ» der, ya da «sol...» İsrarla, inatla bu iki yönden birisini işaret eder.

Bırakın onu, akademik ün sağlamış bazı bilim adamlarının bu yoldaki davranışı da aynıdır. Kürsüden veya gazetelerin, dergilerin sütunlarından açıkladığı fikirler, görüşler, gözü kapalı çizilmiş düz bir çizgi gibi «sağ» a, ya da «sol» a kavuşur. Yıllar - danberi sürüp gelen bu kaskatı düşünce düzeni, memleketin gerçeklerine, şartlarına boşverir; en gerekli «uyma zorunluğunu» dahi «telifçilik» diye hor görür. Kitaplardaki doktrinlerden birini, yurdun şartlarını, gerçeklerini hesaba katmaksızın, uyup uymıyacağını önemsemeksizin hazır bir urba gibi uygulamaya kalkışır.

Daha önemlisi, «sosyal reform», «ekonomik düzen» diye kocaman adımlar atmaya kalkışırken, demokrasinin kanı, canı olan klâsik hürriyetleri de atlayıp geçer.

Bu tiplere göre, yurdun mutlu geleceği, sağ ya da sol kutuplardan birisinde gömülü bir definedir, başka bir şey değil...

Aslında bu tipler gerçek anlamda fikir adamı değildir. Çünkü, doktrinler nihayet insanlığın mutluluğu için düşünülmüş birer yoldur. Tıbbın insanların sıhhatını koruma yolunda çalışması gibi fennin insanların daha rahat yaşamaları yolunda çabaları gibi, sosyal ilimler de insanların toplum halinde mutlu yaşamaları için yollar bulmağa çalışır.

Fikir tartışmasını halat çekme müsabakası hüviyetine sokan bu kimseler, arada klâsik hürriyetlerin güme gittiğini düşünmezler mi?

Eski Yunandan bu yana, ışıltılarından, değerlerinden, güçlerinden ve fonksiyonlarından zerrece kaybetmiyen bu hürriyetler, gerçek demokrasi yapısında ki mana ve önemlerini batıda eksizsiz kabul ettirmişlerdir.

Aynı gerçeği biz de öpüp başımıza koyduğumuz an, yurdumuzda demokrasi anıtının temeli atılmış olacaktır.

M. B. K. ÜYELERİ

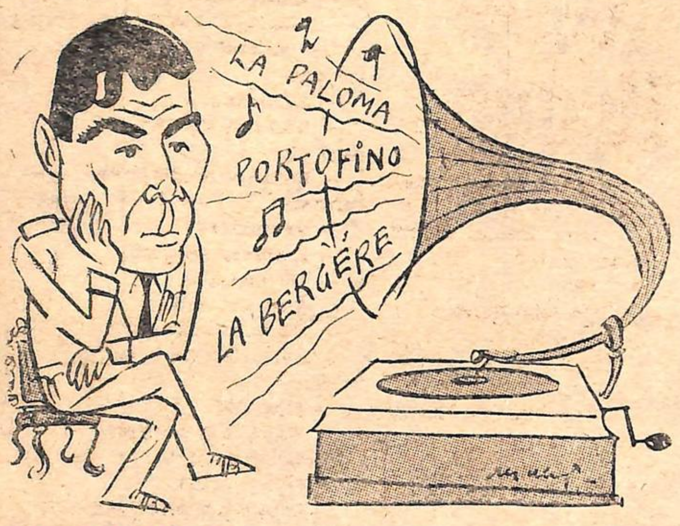

MUSTAFA KAPLAN Çizen : Ali ULVİ

KADRİ KAPLAN Çizen : Bedri KORAMAN

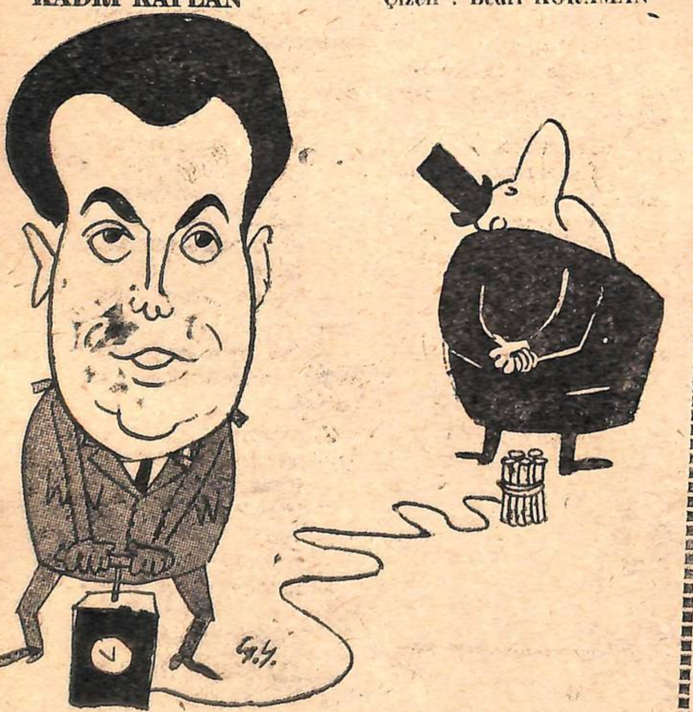

DÜNDAR TAŞER Çizen: Suat YALAZ

NERDEN NEREYE
MELİH CEVDET ANDAY

DUBLÖRLER

Sabahleyin gazetenizi açıyorsunuz; 6-7 Eylül olaylarında suçlu görülenler: Bayar, Menderes, Koraltan... Topkapı olaylarında suçlu görülenler: Bayar, Menderes, Koraltan... Üniversite olaylarında suçlu görülenler: Bayar, Menderes, Koraltan... Partileri silâhlandırmaktan suçlu görülenler: Bayar, Menderes, Koraltan...

Gerçi bu üç addan sonra başka adlar da sıralanıyor ama bunlar değişik; Bayar, Menderes, Koraltan hep en başta, demek hep başrolleri oynamışlar.

Oysa, oyunculuğun belli başlı erdemlerinden biri de, küçük rol - büyük rol ayırımını yapmamaktır, derler; küçük rol - büyük rol diye bir şey yoktur, küçük oyuncu - büyük oyuncu diye bir ayırım vardır. Demek Bayar, Menderes, Koraltan, başrollere çıkmak istiyen nice gönüllünün yolunu kesmişler, nice hevesliyi yıllarca sivrilmekten alıkoymuşlar.

Alalım Köprülü'yü... Köprülü ikincil rollere çıkmaktan bıktığı için kumpanyayı bırakmamış mıdır? Nitekim bunun böyle olacağını sezen Menderes, 6-7 Eylül olaylarından sonra, Büyük Millet Meclisi'nde Köprülü'nün yanına gelip: «Hocam, ocağına düştüm, bitik bir durumdayım, çık kürsüye de bir şeyler söyle!» dediği gün, profesör başrole geçmekten sevinmemiş miydi, o sevinçle yakıcı söylevler çekmemiş miydi? Köprülü'nün şimdi kalkıp da, «Ben dublördüm...» demesi oynadığı rolün değerini küçültmez; rol gene o roldür.

Alalım Gökay'ı... 6-7 Eylül olaylarında İstanbul Valiliğinde bulunan Gökay, şimdi Yassıadaya giderken, «O sırada Namık Gedik'le Emniyet Genel Müdürü İstanbul'a gelip işlere el koymuşlardı.» demekle, o kerte hazırlandığı rolüne, düşük büyükler yüzünden çıkamadığını açıklamış olmuyor mu? Yedek oyuncu, rolün önemini küçültmez.

Bugün, on perdelik demokrasi dramının eleştirmesi yapılırken, hakça davranmak istiyen eleştirmenlerin, sadece başrollerde oynayanları değil, dublörleri, yedekleri de değerlendirmeleri, yıllarca ikincil durumda bırakılanları sevindirmelidir.

Giderek, figüranlar da unutulmamalıdır.

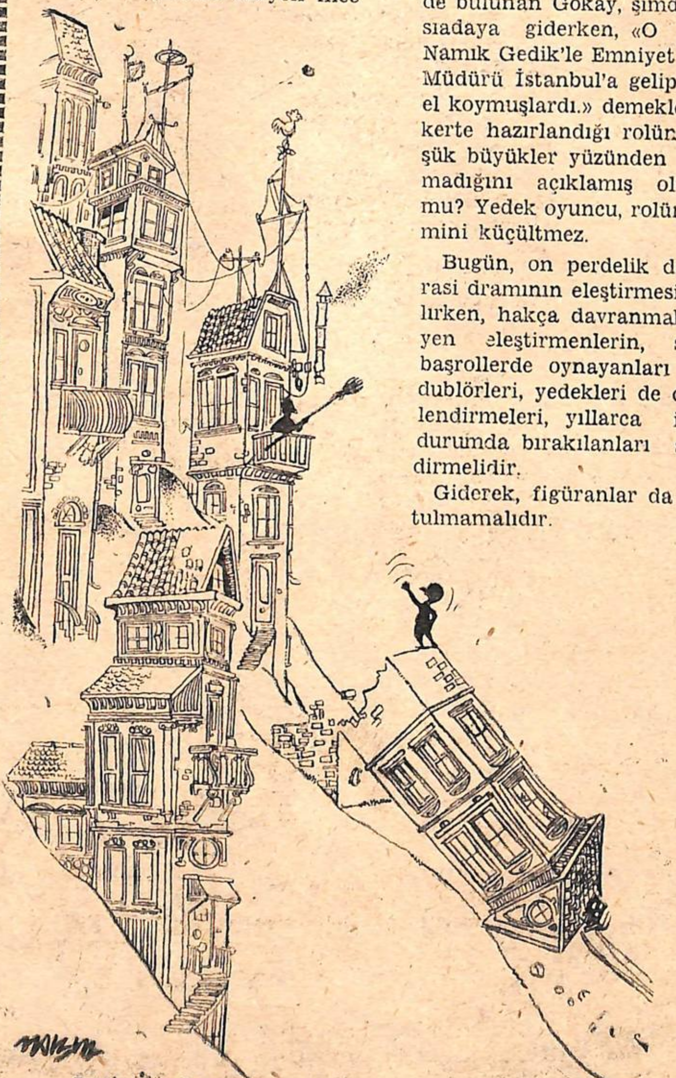

EVİMİ NİYE İTTİN, LAN!

MONOLOG DEĞİL...

Bu yazının sesi, çürük Polis şefi Ferit Sözenden dökülmüş, ses alma makinasına girmiş, makinadan bir dergiye çıkmış, dergiden günlüklere dağılmış, dağılanların bir kısmı burada derlenip toparlanmıştır.

Bir Polis(!)in İfşaatı

Yazan : FAHRİ ALEV

— İşin neydi?
— Polis.
— Polisin işi nedir?
— Emniyeti temin..
— Emniyet nedir?
— Maldan, cândan, namustan emin olmak.
— Malın var mı?
— Var.
— Ne kadar?
— Bin, bin, bin...
— Nerden buldun bu binleri...
— Kumarhanelerden.
— Sen polis değil mi idin?
— Polistim.
— Polisin işlerinden biri kumarhane basmak değil mi?
— Kumarhane basmak.
— Ama sen para basmışsın..
— Para değil faka bastırmışım..
— Faka bastırmak ne?
— Kumarhane bastırmak da ne?
— Zararlıyı kapatmak.
— Zararlıyı yapacağıma faydalıyı yaparım.
— Yâni sen, demek oluyor ki halkın faydalanması yerine kendi faydanı seçtin.
— Öyle ettim..
— Hay geber Bu çişi kimlerle ettin?
— Şey ile beraber..
— Kimlerle?
— Öldü..
— Dirisini söyle!
— Vali.
— Vali bunu kimlerle etti?
— Diyemem.
— De ulan!
— Emniyet genel müdürü ile..
— Emniyet genel müdürü kiminle etti?
— Bak bunu hiç deyemem.
— De dedim.
— Denmez.
— Denir, de!
— Diyemezsem..
— Dedirtirim, de çabuk!
— Men..
— De ulan!
— De...
— De lân!
— Res.
— Kekeleme!
— Mende..
— Toparla!
— Mender..
— Bütünle ulan!
— Menderes.
— Hay teres oğlu teres!

★

— İşin neydi senin?
— Polis..
— Polisin işi nedir?
— Emniyeti temin.
— Emniyet nedir?
— Maldan, cândan, namustan emin olmak.
— Cânın çıksın. Namusun var mı?
— Yok.
— Evli değil misin?
— Evliyim.
— İnsanın karısı nedir?
— Karısıdır.
— Ulan insanın karısı namusudur.
— Ya?
— Ya! Demek senin karın yok.
— Var dedik a..
— Namusum yok dedin!
— O başka!
— Başka maşka değil, senin karın..
— Benim karım?
— Senin mi idi?
— Hem benimdi..
— E, e?!
— Hem onundu..
— Ne?!! O kim?
— Demem.
— De ulan!
— Dersem..
— De be!
— Men..
— Toparlan!
— Mender..
— Tamamla!
— Menderes..
— Vay teres oğlu teres!

★

— İşin polislik değil miydi?
— Polislik idi?
— Polisin işi halkın emniyetini sağlamak değil midir?
— Sağlamaktır.
— Kumarcıları yakalamak değil mi?
— Yakalamak.
— Santajcıları?
— Tutmak.
— Kerhaneleri?
— Kapatmak.
— Zina edenleri?
— Mahkemeye vermek.
— Santajcıları?
— Adliyeye sevk etmek.
— Kumarcıları tanır mıydın?
— Tanırdım.
— Tanırda tutmaz mıydın?
— Emniyet müdürü tutturmazdı..
— Ne müdürü?
— Emniyet müdürü?
— Ne dedin?
— Emniyet dedim.
— Çüüüüüüüüüüşşş!!
— Kerhanecileri tanır mıydın?
— Tanırdım.
— Kapatmaz mıydın?
— Kapatmazdım.
— Neden ulan?
— Emniyet müdürü, Ankaradan gelenlerin keyfini o evlerde yerine getirmekle mükelleftir..
— Ne?! Kim kimin keyfini yerine getirmekle mükellefti dedin?
— Emniyet müdürü dedim!
— E, e?!
— Ankara'dan gelen yüksek devlet ricâlinin keyfini yerine getirmekle...
— Ne müdürü dedin?
— Emniyet müdürü.
— Ne dedin?
— Emniyet..
— Yuuuuuuhhh!

★

— Kaçakçıları tanır mıydın?
— Tanırdım. Usulsüz bir pasaport çıkartma işimiz vardı..
— Kimlere çıkarırdınız pasaportu?
— Beyaz zehir kaçakçılarına..
— Kimlere?
— Zehir kaçakçılarına..
— Daha?
— Kadın kaçakçılarına.
— Daha?
— Altın kaçakçılarına.
— Daha?
— Parayı veren herkese..
— Çok para bu.. kimlerle bölüşürdünüz bu paraları?
— Diyemem..
— De ulan! kimlerle?
— Emniyet müdürü..
— Daha?
— Vali..
— Daha?
— Emniyet genel müdürü..
— Ohhhhhhhahhh!

...DİYALOG

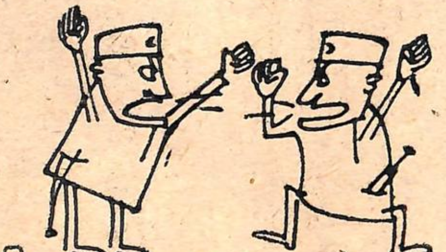

YAZISIZ

Mebus Paltosu

Kış erken başlamıştı o yıl. Aralık ayının ortasında hava karlamıştı. Ben kışı sevmem. Yazı da sevmem ya... Bir kere bile denize giremediğim, bir şişe soğuk bira bile içemediğim yazın nesini seveyim... Kışın don, yazın kavrul. Yazı kışı sevmemde, baharı pek mi severim? Yoo... Tadını çıkaramadıktan, dolu dolu yaşayamadıktan sonra ben neyliyeyim öyle baharı?

O kış bana uğurlu gelmişti. Bir yıl önce 700 liraya aldığım bir ansiklopediyi Yüksekkaldırım'da bir eski kitapçıya 250 liraya satınca, bu para elime ha vadan geldi sanmıştım.

Ereğim, o kış olsun bir palto giymekti. Sizin için inanması belki zor ama, o yaşıma dek hiç palto giyememiştim. Kışları, pardesüyle, yağmurlukla geçirirdim.

İyi bir paltoya özeniyordum. Şöyle kalın, tüylü, zengin işi, sımsıcak bir palto... Rengi, ille de devetüyü olacaktı. Kimbilir, nedense, belki çocukluğumda, yakışıklı bir adamın sırtındaki paltodan kalan etken bir hayalle devetüyü rengi, kalın bir paltoya tutkundum. Bir güzel, şık palto, giyenin bütün yokluğunu, yoksulluğunu gözler. Sırtında kalın bir palto olsun da, isterse pantalonun ardı yamalı olsun.

Şöyle istediğim gibi bir palto giyebilirsem, inadına inadına, kar lâpa lâpa yağarken sokakları arşınlıyacaktım. Titriye titriye inen kar kelebekleri, benim kalın paltomun yumuşacık tüylerine değer değmez eriyiverecekti.

Ansiklopediyi 250 liraya sattığımı evdekilere söylememiştim. Çünkü cebimde 250 lira olduğunu öğrenirlerse, ortaya iki yüz elli bin ihtiyaç çıkarırlardı. Evimdekilerden gizli hiç bir işim yoktur ama, düşlerimi dolduran devetüyü palto uğruna cebimdeki parayı onlardan gizliyecektim.

Terzilerin tabelâlarına baka baka Beyoğlu'nun ana caddesinden birkaç kez geçtim. İnsanın cebinde para oldu mu, tabelâ bile beğenmiyor. Tabelâsını oldukça beğendiğim bir terziye girdim. Büyük bir hanın ikinci katındaki Rum terzi, paltoluk kumaşlarını önüme serdi. Tam istediğim kumaşı aralarından seçtim. Kumaşı boynumdan aşağı salarak, terzinin aynasında kendimi seyrettim. Çok yaraşıyordu bu kumaş.

— Kaça olacak?

— Sizin için dokuz yüz...

Çenem kenetlenmişti. Pazarlık edilecek yeri bile yok.

— Pekiy, ben sonra gelirim... dedim, oradan çıktım.

Yolda bir arkadaşımla karşılaştım.

— Ne o, başın havada gezi - yorsun... dedi.

— Terzi tabelâlarına bakıyorum, dedim.

Onun tanıdığı bir terzi varmış. Beni oraya götürdü. Öbürüne göre, bir gömlek daha aşağı bir terzi olduğu atelyesinden belliydi. Kumaşı seçtik.

Arkadaşım,

— Bu kumaşların modası çoktan geçti... dedi.

Kumaşın modası geçmiş ama, benim o geçen modada hevesim kalmış. Bu terzi de, bir tanıdığıyle geldiğim için 800 liraya palto dikecekti.

Üç - dört gün terzi aradım. 250 liraya ısmarlama palto giyemiyeceğimi anlayınca, hazırcılara baş vurdum. Hazır elbisecilerde de, istediğim gibi devetüyü rengi, kalın paltolar vardı. Vardı ama, en ucuzu 600 lira... Beyoğlu'ndan sonra Sirkeci'ye geçtim. Mahmutpaşa'da bir yerde 500 liraya, istediğim renkte bir palto bulabildim. O kışı da paltosuz geçirmeğe karar verirken, bir arkadaşım,

— Neden Kapalıçarşı'daki eskielbisecilere gitmiyorsun? dedi

Bu arkadaşım, yıllardanberi, oradan giyinirmiş.

— Görsen, şaşarsın, ne elbiseler var, diyordu.

Zengin takımı, bir elbise diktiriyormuş örneğin, giydiğinin ertesi günü ceketinin yakasına yemek dökülüyormuş. Elbiseyi lekeciye bile vermez, hemen eskiciye satarmış. Daha da neler, neler... Paltoyu terziye diktirirler, sonra beğenmezler, satarlarmış. Terziye ısmarlar, bir daha gelmezlermiş. Terzi de yepyeni elbiseyi, eskiciye satarmış. Hele Amerikan elbiseleri varmış kiii... Amerika'dan bize eski elbise geldikten başka, burdaki Amerikalılar da, elbiselerini satarlarmış. Bütün bu elbiseler, Kapalıçarşı'daki eskicilerde toplanırmış.

Gittik. Gerçekten arkadaşımın dediği gibi yerler. Tam isteğime uygun, yumuşacık tüylü, kalın, devetüyü renginde, hem de 250 liraya bir palto buldum. Paltonun yalnız bir kusuru vardı; vücuduma uygun değildi. Bu paltonun içine benim gibi iki, hatta üç kişi girebilirdi. Paltoyu giyip de iki kanadını kavuşturduğum zaman paltonun ilikli yanı belimi dolanıp sırtıma geliyordu. Etekleri yerleri süpürüyordu. Ellerim, palto kolunun dirseğinde kaldığı için, kolsuz gibi duruyordum. Paltonun içinde yalnız başım görünüyordu.

Eski elbiseci boy aynasının karşısında, giydirdiği paltonun yakalarını çekiştirerek,

— Bakın beyim, dedi, nasıl da oturdu. Tam zâtıâlinize göreymiş. Ismarlama yaptırsaydınız, böyle oturmazdı.

Adam durmadan konuşuyordu:

— Çok yakıştı. Maşallah vücudunuz da güzel. Dönün şöyle, bir de arkadan bakın!.. Fevkalâde... Bele bakın, nasıl oturdu... Bu kadar olur. Terzi, tam sizin ölçünüze göre dikmiş. Allah Allah... Yakalar nasıl... Çok güzel oanım!..

Beni aynanın karşısında fır fır döndürerek öyle sersemletmişti ki, onun paltoyu ve benim vücut ölçülerimi övmesi karşısında söyliyecek söz bulamıyordum. Bir ara,

— Biraz büyükçe değil mi? diyebildim.

Eski elbise satıcısı,

— Aman efendim, daha iyi zengin gösterir, dedi, palto üstte dökümlü durmalı ki zengin göstersin.

Doğru söylüyordu ama, beni zengin gösterecek palto çok dökümlü olduğundan, yolda giderken haberim bile olmadan üstümden dökülüp düşecek diye korkuyordum.

— Birazcık fazla dökümlü... dedim.

— Şimdi moda böyle, dedi, ama siz bilirsiniz, isterseniz hemen terziye düzelttiririz.

Arkadaşım da, onun sözlerinin etkisinde kalmıştı,

— Yazık, dedi, bu güzelim pal

«BİR KAPI YA AÇIK DURMALI YA KAPALI»

toyu hiç bozdurma. Tam uydu.

— Haklısınız, dedim, yalnız bizim sokaklar çamurludur. Eteklerinden bir - iki parmak kısalsa...

Satıcı,

— Hayhay, dedi, şimdi kestiririz terziye.

Güzel paltonun eteğinden kesilmesine kıyamadım,

— Yoo, kesilmesin, içeri kıvrılsın, dedim.

Sıra pazarlığa gelmişti. Satıcı,

— İki yüz elliden iki kuruş aşağı deseniz olmaz, dedi, Allah sizi inandırsın, ben bu paltoyu iki yüz elliye aldım. Ama bey, bizim daimî müşterimiz de ondan kârsız veriyorum. Siz yalnız gelseydiniz, beş yüz derdim. Yep yeni palto.. Terziye gitseniz, bin liraya yapmaz. Bir kere şimdi bu kumaşlar yok. Nerdeee... Bu kumaşlar şimdi antika oldu. Taş gibi kumaş. Allah uzun ömürler versin, siz bu paltoyu ömrünüz oldukça giyersiniz. Pazarlık etmeyin... On para aşağı derseniz olmaz. Beyim bunun yalnız terzi parası beş yüz lira. Gösterişi yeter. Sonra da yepyeni. Yemin ederim, bir hafta bile giyilmemiştir.

On lira olsun kırpabilir miyim diye bir caka daha gösterdim. Satıcı,

— Bakın beyim, dedi, siz bu paltoyu bütün kış giyin. Yazın getirin bana, ben sizden yine iki yüz elli liraya alırım bu paltoyu... İşte beyin yanında söz veriyorum. Nisanda, Mayısta getirin, alın iki yüz elli liranızı.

Bu hesaba hiç aklım ermedi.

— Sahi alır mısınız?

— Vallahi billahi alırım. İsterseniz bir de senet vereyim. Kime olsa beş yüze veririm. Yoksa benim size ruhum ısındı da ondan iki yüz elliye veriyorum.

250 lirayı verdim, paltoyu giydim. Gerçekten palto bana oturmuştu, ama ben bir türlü paltoya oturamıyordum. Yolda giderken vitrin camlarında kendimi seyrediyordum. Evet, zengin, dökümlü bir palto...

— Ooo... güle güle giy, mebus gibi olmuşsun yahu... diyorlardı

Bu türlü sözler hiç hoşuma gitmez. Herkes yılda iki - üç yeni elbise giyer, kimse aldırmaz. Biz kırk yılın başında elden düşme bir palto giydik, «Ooo...» diye yadırgıyorlar. Kırk yılda bir giyindiğimizden böyle olur ya... Bizi, eskiler içinde görmeğe alışmışlar. Yenice bir şey giydik mi, gözleri tedirgin oluyor.

Hayvanın biri de,

— Çul değişmiş ama, içindeki yine o... dedi.

Bütün tanıdıklarım, gözleri üstümdeki paltoya alışıncaya kadar «Oo... mebus paltosu giymişsin, Meclise mi» deyip durdular.

Paltoyu giydiğim ilk gündü. Akşam vapura bindim. Cigara arıyordum, yok. Üstümü başımı arandım, yok. Oysa vapura binmeden iskelede iki paket cigara almıştım. Demek düşürmüşüm. Az sonra biletçi geldi. Ararım tararım, bilet yok.. Yahu bu bileti aldım ben. Nereme koydum. Bütün ceplerimi didik didik ettim, yok. Vapurda cezalı bilet aldım.

Vapurdan çıkarken elimi cebime attım, yine bilet yok. Deli olmak işten değil. Demek bileti dalgınlıkla atmışım. Bir daha cezalı bilet alıp iskeleden çıktım. Hemen iki paket cigarayla bir kutu kibrit aldım, otobüse bindim. Bilet aldım. Kontrolör geldi. Benim bilet yine yok... Her yanımı aradım, ceplerimi ters

"Lütfen sayfayı çeviriniz"

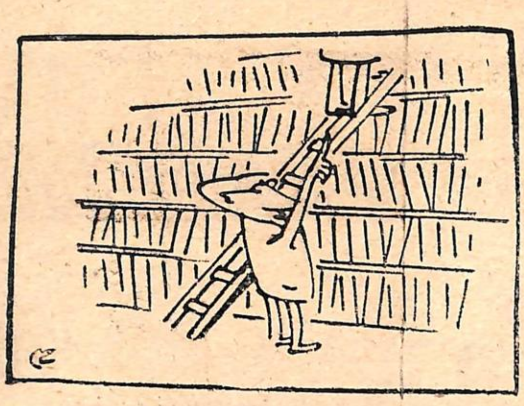

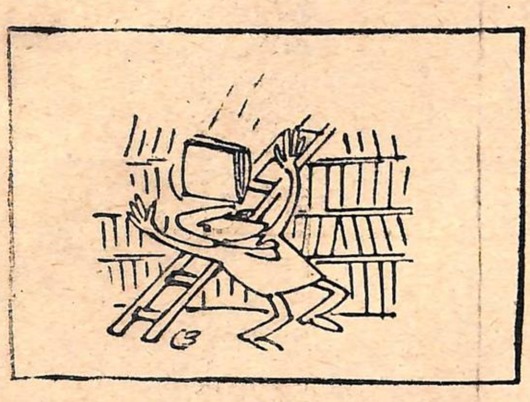

YAZISIZ

çevirdim, yerlere baktım, yok... Cezalı bilet almak bir şey değil de, yalandan «biletim var» demiş gibi insan utanıyor.

Eve gittim. Karım paltoyu çok beğendi.

— Sana hiç yakışmıyor ama, büyüklüğü iyi. Bundan kendime manto yaparım, oğlana da bir palto çıkar... dedi.

— Ben ne giyeceğim? dedim.

— Artanı sana yeter de artar bile, dedi.

Canım sıkıldı. Cıgara arandım, yok. Karıma seslendim:

— Paltonun cebinde cıgara olacak.

— Yok, paltoda cıgara mıgara yok...

Palto bana uğursuzluk getirdi Ne alsam, yok oluyor. Bir keresinde evin anahtarını yitirdim. Çoluk - çocuk dışarda kaldık. Cilingir getirdik de kapıyı açtırdık.

Bir pazar da karımla sinemaya gitmiştik. Cumartesiden aldığım sinema biletini bir türlü bulamadım.

Karım,

— Bu mebus paltosunu giydin giyeli üstüne bir aptallık geldi, diyordu, kendini gerçekten mi mebus sanıyorsun, nedir.. Eline aldığın şey yok oluyor...

En kötüsü, bir gün de tomarla beş liralık, on liralık, tam yüz elli lirayı yitirdim. Paltonun iç cebine koyduğumu çok iyi biliyordum. Paltonun içini, dışını, astarını, ceplerini didik didik ettik yok. Karım çok kızdı:

— Çarptırmışsın parayı. Tabii böyle palto giyersen, yankesiciler de seni zengin bir adam sanıyorlar.

Hele mendil... Onu hiç sormayın, hergün bir mendil kaybediyordum.

Çok sıkışık bir günümde bir arkadaştan elli lira borç almıştım. Parayı iç cebime dikkatle yerleştirdikten sonra, iç cebin üst düğmesini de ilikledim. Eve geldim, cepte para yok. Karım,

— Yine çaldırdın... dedi.

— Canım nasıl çalarlar... Düğme bile çözülmemiş.

— Usta hırsız, sanki parayı aldıktan sonra düğmeleyemez.

— Sen şu paltonun cebine iyi bak, delik, yırtık olmasın...

Hayır, hiç bir delik, yırtık yoktu.

Kışı, ilkbaharı geçirdik. Paltoyu sırtımdan çıkarmış, naftalinleyip yüke kaldırmıştık.

Yine sıkıntı bir günümde, nerden para bulayım, diye düşünüp dururken, paltoyu satmak aklıma geldi. Aldığım adam «yaza getir, 250 lira veririm» demişti.

Koca palto elde taşınamaz a, Haziran sıcağında giydim paltoyu, gittim o bizim eski elbiseciye. Verdiği sözü hatırlattım.

— Hayhay, iki yüz elli liraya alırım... dedi.

Hiç ummuyordum, 250 değil, 100 lira verse satardım.

— Kışa doğru gelin, yine satarım size... dedi.

Adamın konuşmalarından kuşkulandım.

— Pekiy, bugün giyeyim diye ayrıldım.

Başka bir eski elbiseci dükkânına girdim. Paltoyu satmak istediğimi söyledim. Adam, evire çevire paltoya baktıktan sonra, elli lira veririm, dedi.

Çözülmez bir bilmece... Oysa benim niyetim bu değerli paltoyu 250 den yukarı satmaktı.

Akşam geç vakit düşüne düşüne eve gidiyorum. Hava kararmış. Bir cıgara içesim geldi. Cıgarayı buldum, kibrit yok... Oysa kibrit kutusunun çıngırtısını duymuştum. Yere düşmüş olacak diye eğildim, arıyorum. Karanlıkta... Ararken, ararken,

— İmdat!.. diye bir kadın çığlığı koptu. Arkasından gürültüler... Sopalı bir adam üstüme yürüdü. Bekçi düdükleri...

Beni yakalayıp karakola götürdüler. Suçum, röntgencilik... Sözüm ona pencereden evin içini gözetliyormuşum. Gözetlediğim yer de helâ penceresiymiş...

Yemin billah ederim, komiser inanmaz. İnanılacak gibi değil. Ben kibriti araya araya, gecekondunun bahçesine, bahçe deki kümesin de üstüne çıkmışım. Komisere,

—Efendim, dedim, ben şerefli bir insanım. Rica ederim, bana iyice bakınız. Bende röntgencilik edecek adam hâli var mı?

Komiser,

— Ho hoo... dedi, biz senin gibi beylerden ne röntgenciler görmüşüz...

— Vallahi değil, billahi değil...

— Pekiy, elâlemin bahçesindeki kümesin tepesinde ne işin vardı?

Adam haklı. Kibrit arıyordum desem kümes damında kibrit aramaya kim inanır... Hem de helâ penceresinin dibinde...

— Efendim, yanlışlık... Kendi evim diye... Oraya nasıl çıktığıma ben de şaşıyorum.

Zabıt tutmağa başladılar.

— Adın ne?

Eh, biz çevremizde oldukça tanınmış bir kimseyiz. Adımı doğru söylesem, ertesi gün gazeteler «röntgencilikte suçüstü yakalandı» diye yazacak, rezil olacağım. Birden,

— Adım Mehmet... dedim.

— Soy adın?

— Demirer...

Zabıt tutuldu. Suçüstü mahkemesine götürecekler sabaha.

Polislerden biri, birden.

— Bu sıcakta bu kalın palto ne? dedi.

Komiser,

— Hem bu palto senin değil, dedi.

— Benim efendim.

— Nasıl senin be!.. Ulan, bunun içine senin gibi üç kişi girer. Arayın şunun üstünü.

Paltoyu çıkarttılar. İki pol paltoyu arıyorlar.

— Bunlar ne?

Paltonun astarından on - on beş anahtar birden dökülmez mi!... Evin, odaların, yazıhanenin, dolapların anahtarları.. Bütün kaybolan anahtarlar arada.

— Ulan, bunlar ne?

— Benim anahtarlarım.

— Sen çilingir misin? Şimdi anlaşıldın...

Paltonun içini dışına çıkardılar: Bir sürü vapur, otobüs bileti yığınla mendil, bir çakı, bir ekmek bıçağı, tomarla paralar, yedi kurşun, iki dolma kalem, bir kutu jilet, iki avuç bozuk para, bir saat, bir sütyen (çocuk atmış olacak), kâğıt parçaları, on altı paket cigara, beş kutu kibrit, tek kadın çorabı (bunu da çocuk atmış olacak), iki dilekçe, bir diş fırçası..

Komiser,

— Avrupa seferinden dönen Denizyolları vapurunda bile bu kadar kaçak eşya çıkmaz. Bunlar ne?

Düşünmeğe başladım.

— Ne düşünüyorsun?

— Bu kadar ağırlığı aylardır nasıl taşıdım, diye düşünüyorum.

Başka çıkar yol olmadığı için herşeyi olduğu gibi anlattım. Geceyi karakolda geçirttiler. Sabah, paltoyu aldığım eskiciye gittik. Eskicinin paltoyu neden 250 liraya geriye almak istediğini anlamıştım. Ama eski elbiseci,

— Hayır, dedi, bu paltoyu ben satmadım.

— Aman nasıl olur... Sen bu paltoyu 250 liraya geri almıyacak mıydın?

— Ben sizi tanımıyorum bile...

Röntgencilik derken, iş hırsızlığa döküldü. Paltonun sahibi bulundu. İki yıl önce bir mebusun evinden çalınmış. Mebus paltosunu aldı. Ona yanmıyorum da, koca paltonun sahibi koca mebus paltonun astarından çıkanlara da sahip olmadı mı? «Evet, hepsi benim» dedi. Yalnız pembe satenden dikilmiş sütyeni beğenmedi, «Bu benim değil» dedi.

Aziz NESİN

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Politikadan usandım, dersem, inanır mısınız?

İnanın, çünkü yarım yüzyılı aşan ömrümün yarısı, çesitli politika oyunlarına tanık olmakla geçti. Büyüdü, devleşti karşıma dikildi, küçüldü, cüceleşti yanıma sokuldu. Ben kuru fasulyeden kaçan adama döndüm.

Adamın biri, köyünde sabah akşam kuru fasulye yemekten usanmış, başka bir kasabaya gitmiş. Önüne börülce gelince:

— Hey mübarek demiş, küçüldün küçüldün yine mi önüme geldin?..

★

Politika da böyle, Abdülhamit ve İttihadü Terakkiden beri küçüle küçüle cüceleşen politika, Demokrat partide sırıttı.

Abdülhamittenberi dedim de aklıma geldi. Çağlar ve insanlar arasında bir benzerlik var değil mi? Nedir bu benzerlik? Neden zaman zaman soygunculuktan, ihanetten kendimizi alamıyoruz?

Haaa, politika yapmayacağım. Okuduğum bir fıkrayı anlatmakla yetineceğim.

Bu bir Amerikan fıkrasıdır:

«Virüs nedir bilir misiniz? Doktorların neniz olduğunu bilmedikleri zaman sizde mevcut olandır

«Ya alerji? Alerji nedir? Doktorların neniz olduğunu bildikleri zaman, sizi ondan nasıl kurtaracaklarını bilemedikleri şeydir.»

★

Ya işte böyle... Havadan sudan, insanı tatlı tatlı gülümsetecek fıkralar dururken, ne diye politika yapayım?

Atay, yanıp yakılıyor: Eski çağlar sorumluları ceza görmemişler ...Ve anlatıyor:

Sultan Hamit çağı ahlâksızlık, hırsızlık çağıydı, çöktü gitti, ama soyguncuların çoğu, Avrupadaki villalarında öldü, cezalarını çekmediler.

İttihadü Terakki, durup dururken Birinci Dünya savaşına girdi. Devletin batmasına sebep oldu, sorumluları ceza görmedi.

Demokrat Partinin haydutlar, soygunlar ve partizanlık saltanatı başladı...

Şu üç çağı şöyle bir gözönüne getirelim: Soygun ve partizanlık, soygun ve partizanlık...

Adam başparmaklarını soldan sağa çevirir dururmuş:

— Sen başka bir şey yapmasını bilmez misin? demişler.

— Bilirim demiş.

Ve parmaklarını sağdan sola çevirmeye başlamış. Bizim geçen çağlar politikacıları da böyle, onların bildikleri sade: Soygun ve partizanlık değildir, partizanlık ve soygun da bilirler...

★

Bakın ben size bunun sebebini anlatayım...

Ama anlatamam, anlatırsam politikaya girer, halbuki usandığımı söyledim. Bunun için size yine bir fıkra anlatayım.

Adamın biri sovan nedir bilmezmiş. Tohumcuda görmüş, minik minik hoşuna gitmiş, sormuş:

— Bu ne yapılır?

— Ekilir.

— Ver öyleyse ekeyim.

Ekmiş, biçmiş, yemiş: Acı.

— Olmadı demiş, soyup ekmek lâzımmış.

Soymuş, ekmiş, biçmiş, yemiş: Acı.

— Olmadı demiş, ben soyunup ekeyim.

Soyunmuş, ekmiş, biçmiş, yemiş: Acı.

— Soydum ektim, soyundum ektim, soyuna çekti, soyu kurusun! deye söylenmiş...

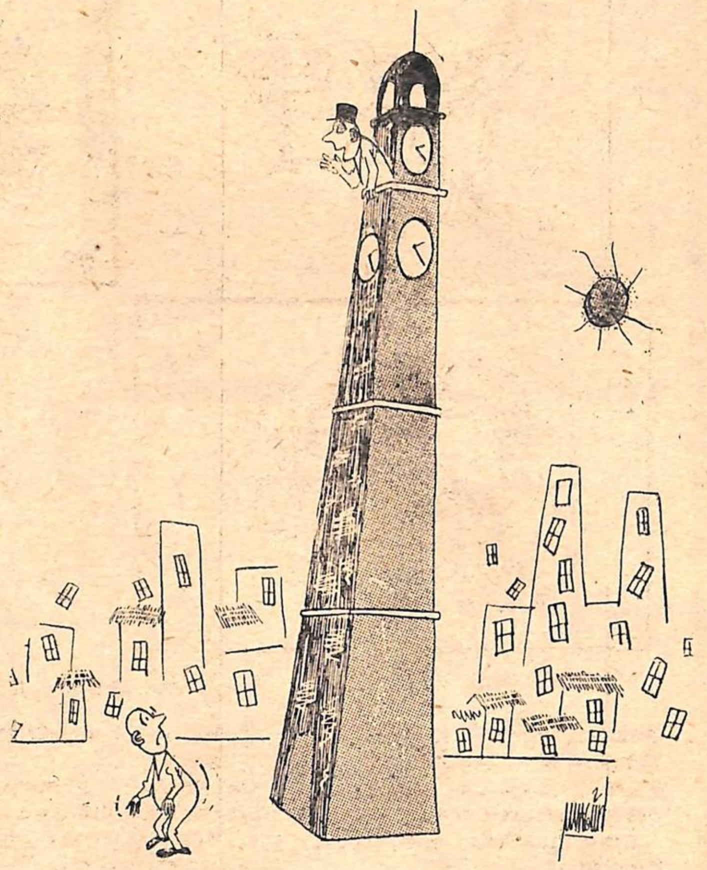

— HEY, AFFEDERSİN ABİ, SAATTEN HABERİN VAR MI?

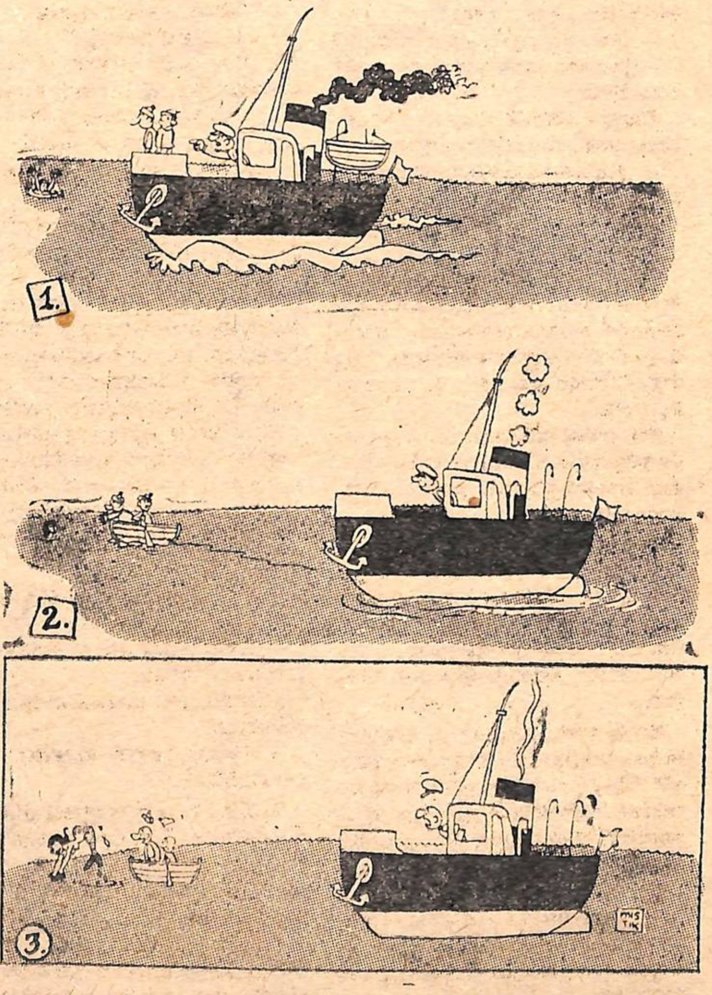

YAZISIZ

KİNG-KONG

SAMSON

VATAN KURTARAN ASLAN

ZAFER YOLU

OPERADA HAYALET

RÜZGAR GİBİ GEÇTİ

ORMANLAR

GÖRÜNMEYEN ADAM

KORKAK KAHRAMAN

ÂSİ GEN
SON E

PARTİ
-DALILA
AAAAAH.. AH
TARZAN
URGUNCU
KARABORSA
FUHUŞ
SUİİSTİMAL
MASKELİ BEŞLER
DEMOKRASİ
ANLI AŞK
DİKTATÖR
İHTİRAS TRAMVAYI
ANTRAKT
MÜNEVVERLER
SESSİZ DÜNYA
HÂKİMİ
Colette
ŞEHVET KURBANI
ATEEEŞ!
NAMIK ARGÜÇ
RALİN
Rİ
Menderes Hayranı
AVARE
KARA AĞAÇLAR ALTINDA

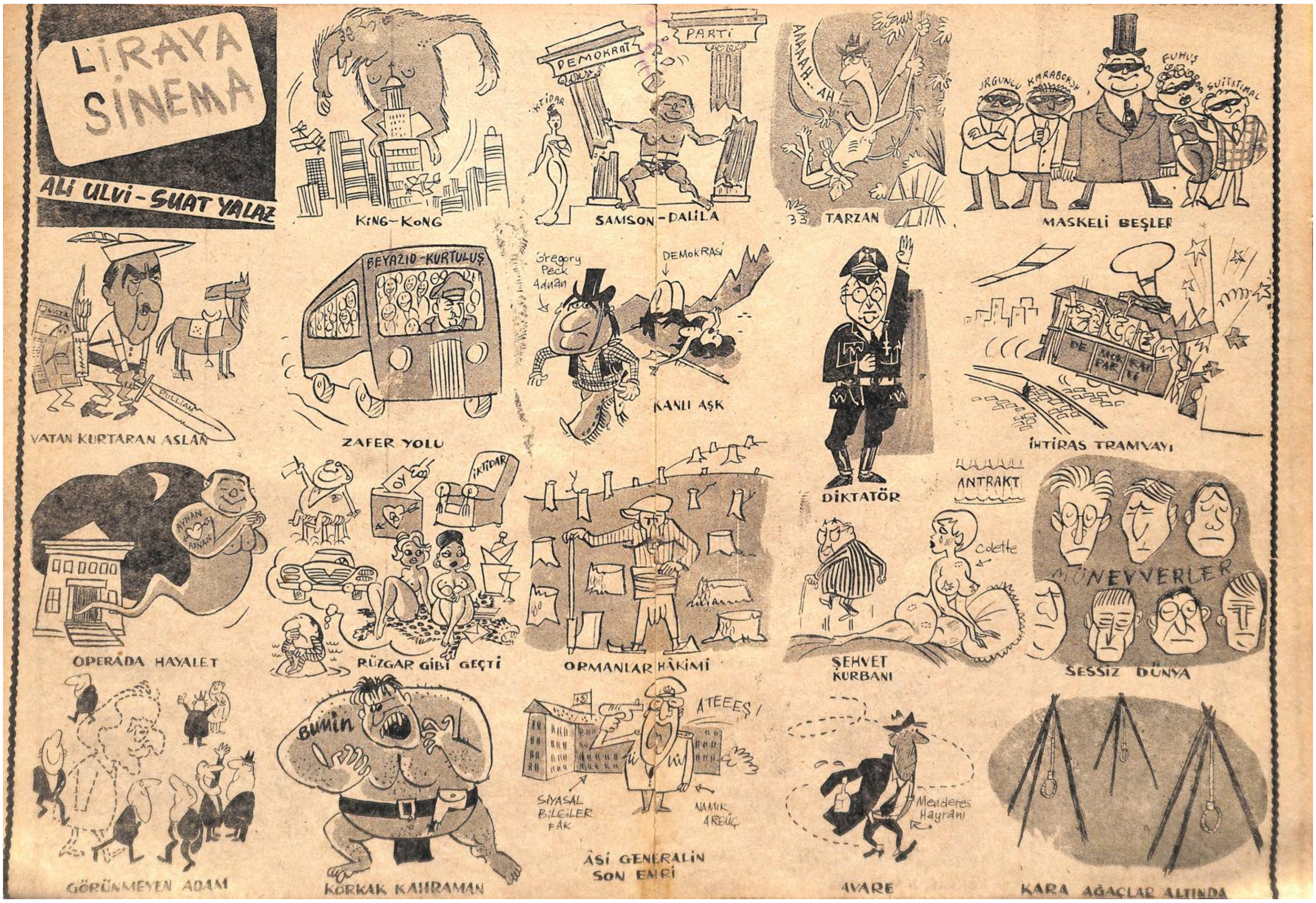

LİRAYA SİNEMA
ALİ ULVİ - SUAT YALAZ
KİNG-KONG
DEMOKRAT
PARTİ
İKTİDAR
SAMSON-DALİLA
AAAAAH..AH
TARZAN
KARABORSA
FUHUŞ
SUİİSTİMAL
MASKELİ BEŞLER
VATAN KURTARAN ASLAN
BEYAZID-KURTULUŞ
ZAFER YOLU
Gregory Peck Adnan
DEMOKRASİ
KANLI AŞK
DİKTATÖR
İHTİRAS TRAMVAYI
OPERADA HAYALET
İKTİDAR
RÜZGAR GİBİ GEÇTİ
ORMANLAR HÂKİMİ
ANTRAKT
Colette
ŞEHVET KURBANI
MÜNEVVERLER
SESSİZ DÜNYA
GÖRÜNMEYEN ADAM
Bunin
KORKAK KAHRAMAN
ATEEEŞ!
SİYASAL BİLGİLER FAK
NAMIK ARGÜÇ
ÂSİ GENERALİN SON EMRİ
Menderes Hayranı
AVARE
KARA AĞAÇLAR ALTINDA

TİYATRO

ÇİZENLER:

ALİ ULVİ

BEDRİ KORAMAN

FERRUH DOĞAN

SUAT YALAZ

(Bu Suzan Sözenin değil, Tevhit Bilgenin bir oyunudur aslında!)

Dün sabah bizim valdenin misafir odasındaki iki perdeyi de açmasıyla, İstanbul'da açılan perde sayısı 48 i buldu. Bu, sanat hayatımız için övünülecek bir başarıdır.

Roma Olimpiyatlarından dön düğümde, «Tiyatro eleştirecek- sin» dediler. Eee ben eleştirmeyeceğim de kim eleştirecek! Avrupa'da tramvayda, otobüste, metroda, stadda eleştirdik hep... Avrupa'da benim kadar kalanlar «Paris'ten diplomalı», «Roma'dan belgeli» diye tabelâ asıyor evinin kapısına...

Neyse, ilk olarak «Suzan'ın oyununu tenkit edeceksin» de diler. Bana ne yahu! Kocası ses çıkarmadıktan sonra, tenkit bana mı düştü?.. Fakat sonra düşündüm, gider, bir gece onu da eleştiriveririm, dedim. «Nerede?» diye sordum. «Tevhit'te» cevabını aldım. Çapkın oğlandır Tevhit vesselâm...

Sahneyi şöyle bir gözden geçirdim. Herhalde temsil aceleye gelmiş olacak ki, dekorları yetiştirememişler. Birer kapı koymuşlar, o kadar. Resimleri bile iplerle asıp bırakmışlar. Cici cici, güzel kız resimleri.. Oldu olacak, bari asıyorsunuz, Bayarı, Menderes'i... ne bileyim, daha başka resimleri de assanıza... Haaa bir de temsildeki kapı zilinin sesini beğenmedim. Ben Avrupa'da kaç tiyatro gördüm. Ne kadar zarif zil sesi vardı o temsillerde... Rejisörün zilleri ihmalini doğru bulmadım.

Birinci perde 25 dakika, birinci perde ile ikincinin arası ise 27 dakika 12 saniye 5/10 salise sürdü. (Yeni Olimpiyat rekoru.) İlk perdedeki dramatik hava unutulsun, diye mi bu kadar uzun ara verdiler?.. Yoksa yakındaki meyhaneye gidip de iki tek atalım, diye mi? Anlıyamadım.

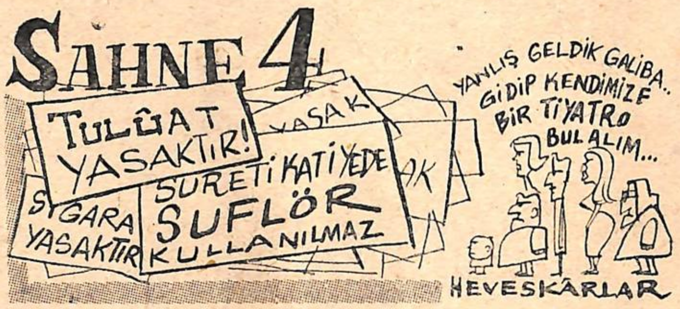

Güdümlü tulûat, suflörsüz tiyatro

İkinci perde ile bareber piyes de başladı. Dakikalar ilerledikçe, kendi kendime «Bu piyesi bir yerden tanıyacağım» deyip durdum. Ama o beni tanımamazlıktan geldi. Kaç yıl önce «Üvey Babam» la Şehir Tiyatrosuna gitmiştim bir kere... Orada mı tanışmıştık acaba?.. Neyse, ikinci ve üçüncü perdede seyrettik, güldük, güzel vakit geçirdik de, eski tanışıklığı kurcalamama lüzum kalmadı.

Oyunun konusu kısaca şöyledi: Bir artist kız vardı. Saime Bekbay'ı artist rolüne çıkarmışlardı. Bu kızı tanımayan üvey babası Tevhit Bilge, kendisine abayı yaktı. Ama iyi oynadı valla Tevhit... Tabii öbür eleştirmeciler tiyatroda çok baba gördüklerinden, daha iyi kıyaslama yapabilirler. Ben Tevhit'in oyununu beğendim. Oyunundan da çok, onun ve arkadaşlarının disiplinli bir tiyatro kurma gayretlerini takdir ettim.

Evet, konuya devam: Bir üvey baba sözüm ona Ahlâk Derneği üyesi... Dışa karşı ahlâklı geçiniyor da, içte ahlâksızın biri. Tıpkı düşükler gibi... Bir ihtiyar daha var: Salih Tozan. O da ahlâkçı, o da çapkın. Aslında hiç biri değil, bal gibi gerçek aktör Tozan.. Bir ihtiyar daha: Zafer Önen. O da ahlâk dümeniyle çapkınlığa kalkışıyor. Tabii Suzan'a balta. Çiçek yaptırıyor boyuna, içine de kıymetli bir yüzük koyuyor. Aklınca kızı uyutacak. Bu zamanda hangi kız yutar bu klâsik numarayı?

Üvey baba kızına âşık oluyor, üvey babanın arkadaşı da ayni kıza kesiliyor, yüzüklü çiçek getiren ihtiyar da kuyrukta... Der ken bir Amerikalı, Amerikan

SAHNEDE : (Soldan sağa) Ekrem Dümer, Emel Alev, İsmet Görken, Senih Orkan, Saime Bekbay, Ulvi Uraz: Tevhit'in *daveti üzerine* **alkışlar arasında sahneye çıktı. Biz temsil baş lıyacak sandık, meğer oyun orada bitmiş. Neyse biz devam** *edelim:* **Tevhit Bilge, Salih Tozan, Nüşret Fırat, Sedat Demir, Zafer Önen, Yüksel Soner, Neriman Uğurlu.**

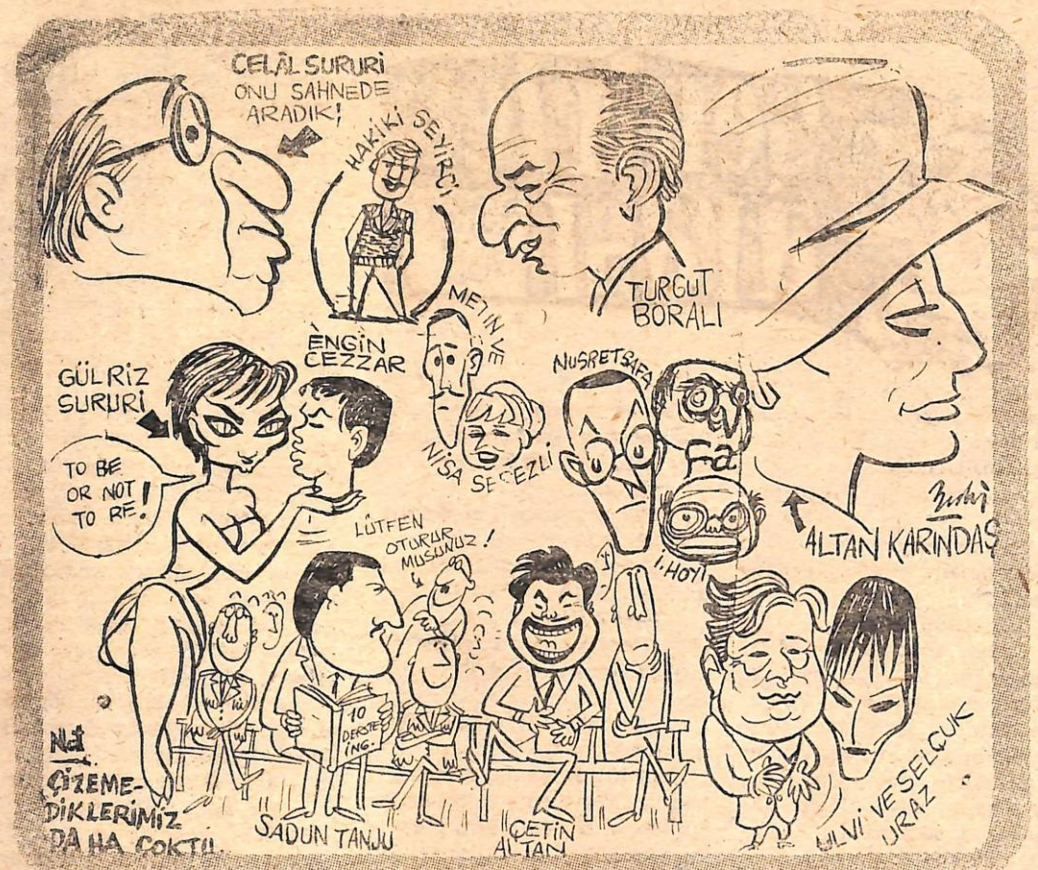

SALONDA : ŞÖHRETLER SALONDA OYNAYANLAR SAHNEDEYDİ VE OYNAYANLAR ŞÖHRETLERİ SEYREDEREK HOŞÇA VAKİT GEÇİRDİLER...

yardımı türkçesiyle kıza evlenme teklif ediyor. Üvey babanın öz kızı yüzüklü buketin sahibi ihtiyarın yeğeniyle sevişiyor. Üvey babanın kayınbiraderi öz şivesiyle hepsine içerliyor. Üvey babanın öz karısı hepsini çakıyor. Üvey babanın âşık olduğu kızın Amerikalı flörtünü kovan buketli ihtiyarın yeğeniyle sevi şen üvey babanın kızının dayısı nın misafiri buketli ihtiyarı çekemeyen üvey babanın arkadaşının sevdiği üvey babanın üvey kızının öz annesi... Ööff be!. Kafam da karıştı.. Gidip seyredin işte!..

Temsil bittikten sonra, Tevhit «Ulvi bey sahneye!» dedi. Bizim Ali Ulvi piposunu eline alıp çıkmağa hazırlanırken, bir de baktık ki, başka Ulvi çıkmış sahneye: Ulvi Uraz... «Piyesi sahneye koydu» dediler. Tevekkeli, birinci perde ile ikinci perde arasındaki fasıla bu kadar uzun sürdü. Piyesi sahnede nereye koydu, diye aramış olacaklar...

Sahneye giriş sırasıyla oyuncular: Neriman Uğurlu, Yüksel Soner, Nusret Fırat, Saime Bekbay, Zafer Önen, Senih Orkan, Tevhit Bilge, Salih Tozan, Sedat Demir, İsmet Görken, Emel Alev Ekrem Dümerdi. Tiyatrodan çıkış sırasına göre de ben üçüncü seyirci idim.

Eseri, Bach yazmış Bach... Vay canına!.. adam bunca müzik parçası arasında bir de pi-
yes çırpıştırmış da, hiç haberimiz olmamış. Fakat ne biçim Almanca, anlıyamadım. İsimler hep türkçeydi.

«İyi iş yapar bu temsil» dedi, herkes. Daha ilk gece sahneye dolan çiçeklerden, Pangaltıdaki çiçekçilerin iyi iş yaptığı anlaşılıyordu.

Halit KIVANÇ

Türk Tiyatrosunda önemli bir durak

seçme saçmalar

★ Kadın denize benzer.

Deniz kızı Lâmia

★ Kadın erkeğin dişisidir.

Freud

★ Kadın kadın olduğu için kadındır.

Erkek

★ Kadın bir gayri menkuldur.

Emlâk tellalı Niyazi

★ Kadına bakan, tadına bakar.

Don juan Cevat

★ Kadın yükte ağır pahada hafif bir eşya gibidir.

Çapkın Hırsız

★ Kadın insana önce yemeği, sonra yatağı hatırlatır.

İdeal koca

★ Bir kadının kıymeti üstündeki ziynetin çokluğu ile doğru orantılıdır.

Kuyumcu Ziya

★ Kadın hülyalı bir bahar sabahının bir hazan yaprağı gibi ruhların birleşen bir tebessümü olmalıdır.

Şerafettin Özkurtlular

★ Kadın kadındır.

Jinekoloğ Hüsnü

★ Kadın en tatlı şeydir.

Tatlıcı Zeynel

★ Kadında iş vardır.

DEDEKTİF olabilir misiniz!

Şakir geçen gün şu mektubu aldı.

"Azizim Şakir,

Hayatım kadar sevdiğim en değerli tablolarımdan iki adet Rubens çalındı. Rubenslerime kavuşmazsam intihar edeceğim.

En iyi Arkadaşın

Nahit Nohut

Bu mektup Şakir'in 20 dakika sonra oraya varmasına sebep oldu. Üstad, kapıdan içeri girer girmez Nahit Nohut heyecanla bağırdı:

— Vaay benim sevgili dostum. Zaten geleceğini biliyordum. Ne olur derdime bir çare bul...

Şakir derhal etrafı incelemeye başladı. Hızla yerinden fırladı. Tavan arasına çıkan merdivene tırmandı. Az sonra elinde kaybolan iki tablo ile döndü.

Peki ama Şakir kaybolan tabloların tavan arasında olduğunu nasıl anlamıştı.

CEVAP:

Şakir köşke girer girmez arkadaşı Nahit'in halinden bunun bir muziplik olduğunu anlamıştı. Nahit'in kendisini görmek ve bir parti satranç oynayıp, bir iki kadeh atmak için bu dümeni çevirdiğini anlamıştı. Nahit'in eski tablolarını nereye sakladığını bildiği için, gidip tavan arasındaki Rubens ları çıkarmıştı.

Bundan sonra Şakir, Nahit'i satrançta iki parti yendi ve tat lı tatlı rakı içtiler...

bunu? DUYDUNUZ MU

KİTAP SARAYI

Word Vilel de Sebastiyan adında biri tam yirmibeş yıl çalışarak 8001231 sayfalık bir kitap yazdı. Bu kitabı üç yılda bastırabildikten sonra satışa çıkardı. Bu koca kitap bir çok kazalara sebep olduğu için kimse almaya cesaret edemiyordu. Zira bu eser tam 155 kilo ağırlığındaydı. Sebastiyan bu kitabında doğumundan itibaren 75 yaşına kadar dakikası dakikasına biyografisini yazmıştı. Bu kitabı yazabilmek için harcadığı 25 yıllık emeğin böylece havaya gittiğini gören Sebastiyan fena halde bozuldu. Hemen kitaplarından kocaman bir ev yaptırdı. Adını da Kitapsaray koydu. İşte Kitapsaray tabiri o zaman çık-

Şehirler arası

adnan veli

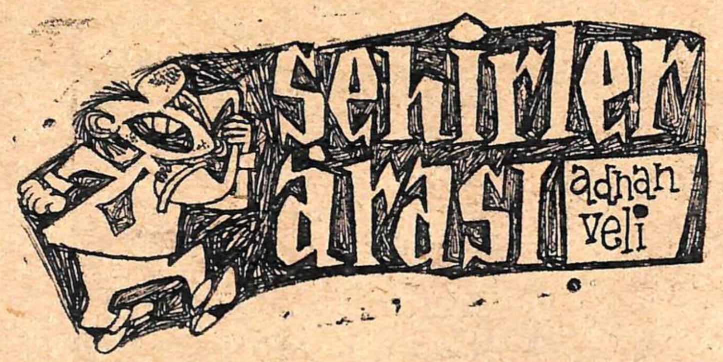

— Alo.. Efendim, bundan bir saat kadar önce Edremit'le görüşmek için size numaramı yazdırmıştım. Hâlâ Edremit'i vermediniz.. Bu gün de görüşemiyecek miyim?..

— Orasını ben bilemem beyefendi.. Bizim vazifemiz size Edremit'i bağlamak değil. Biz sadece numaraları kaydeder, ilgili servise veririz. Lütfen 06 dan sorun durumu...

Adam, 06 yı çevirdi. Meşgul.. Bir daha çevirdi. Meşgul.. Se - kiz defa daha çevirdi. Meşgul. 10 dakika sonra tekrar çevirdi. Meşgul.. İçinden bir şeyler söyledi. Ama her halde güzel şeyler söylemedi. Yarım saat sonra 06 yı bir daha çevirdi. Bu sefer kızcağızı yakaladı:

— Hamfendi, bundan bir buçuk saat kadar önce Edremit'i istemiştim. Çabuk alırsınız demişlerdi. Halbuki çabuk vermediniz..

— Numaranız kaçtı beyfendi?..

— 43 71 19..

— Bakalım efendim..

Adam biraz bekledi. Hamfendi, neden sonra cevap verdi:

— Beyfendi, siz normal olarak mı istemiştiniz?..

— Tabiî normal olarak istemiştim..

— Sırada aceleler var. Onlar konuştuktan sonra sizi bağlıyacağız..

— Kaç tane acele var efendim?..

— Söyliyeyim beyfendi.. Bir, iki, üç, dört beş, altı.. Ondört, onbeş, yirmi bir, yirmi iki. Yirmi altı, yirmiyedi.. Yirmi yedi tane acele var..

— Onların konuşması kaçar dakika sürer?..

— Ortalama olarak onar dakikadan hesaplayın..

— Yani 270 dakika, yani dört buçuk saat öyle mi?..

— Öyle ama, araya başka acele girmezse..

— Ya girerse?..

— Onlar da sizden evvel konuşurlar tabiî..

— Yani desenize, ki Edremit'le normal olarak konuşmak kabil değil.

— Kabil efendim..

— Ama ne zaman hamfendi?..

— Sıranız gelince..

— Bu hesaba göre sıra gelmez ki bana..

— Sabredersiniz gelir..

— Canım Allahaşkına, delirtmesenize insanı.. Yirmi yedi tane acele konuşuncaya kadar, farzedelim ki, yirmi yedi tane daha acele geldi. Onlar bitmeden otuz daha geldi.. Onlar bitinceye kadar onsekiz tane daha geldi. O vakit nasıl konuşacağız hamfendi?..

— Sıranız gelince..

— O zaman insana Ekim ayında bile gelmiyebilir.

— Öyleyse sizde acele konuşun.

— Hah, bakın şimdi oldu.. Şunun açıkçasını söylesenize.. Edremit'le konuşmak için, normal tarifenin üç mislini ödemek lâzım desenize.. Peki, kabul ediyorum. Telefon tarifeleri, kendiliğinden zam görmüş oluyor. Ona da bir şey dediğimiz yok.. Bizim konuşmayı da lütfen acele yapın..

— Yapalım efendim.. Yirmisekizinci sırada siz varsınız..

— Mersi..

Adam telefonu kapattı.. Öğle yemeğini yedi. Saat dörtte eve dönmek üzere saat birde sokağa çıktı. Epi iş gördü. Sonra telefonu beklemek için odasına girdi. 06 yı çevirdi:

— Alo... Hamfendi, bu sabah saat 11 sıralarında Edremit'le görüşmek istemiştim. Saat yarım sularında da görüşmeyi acele hale getirdim. Sırama çok var mı efendim?..

— Numaranız kaç beyfendi?..

— 43 71 19..

— Hıımm!.. Bir dakika beyfendi... 43 71 19 değil mi?..

— Evet hamfendi..

— Efendim sizin sıranıza iki kişi daha var. On dakika içinde . .

— Ah sahi mi?.. Çok mersi hamfendi..

Kapadı. Bekledi. Gazeteleri tekrar karıştırdı. Hizmetçiye bir kahve söyledi. Yirmi dakika geçti. 06 yı çevirdi:

— Alo.. Hamfendi, Edremit için biraz önce sizinle mi görüşmüştüm?..

— Hayır beyfendi..

— Efendim ben bugün..

— Numaranız kaç?..

— 43 71 19..

— Edremit'i istemiştiniz?

— Evet hamfendi..

— Bir dakika...

Adam bekledi. Santralde cıvıl cıvıl sesler birbirine karışıyordu:

— İzmit Santrali!.. Hello İzmit!.. İzmiiiiit!..

— Şakire'nin çocuğu mu?..

— Evet.. İşte ben onun sünnetine gittiğim akşam Yeşil Ottoman'ımı giymiştim. Seninki de gelmiş.. Ama hasbam kokuları sürünmüş sürünmüş de adetâ lavantacı dükkânına dönmüş. Bana sokulmak istedi ama ben...

— Yeşil yünden değil mi kardeşim? .

— Bak, Sarol hepsinden daha metinmiş diyor, Haydar bey.. Ama ötekiler çok zayıflamışlar. Menderes adetâ bir deri bir kemik kalmış..

— Ondan sonra ben de Fikret beye dedim ki, müdür bey o adam şikâyetinde yüzde yüz haksızdır dedim. Ama dedim, eğer ki siz benim hakkımı dedim, çiğnemek istiyorsanız dedim. o zaman sizin yüksek vicdanınıza kalmış bir şeydir dedim. Ha, ondan sonracığıma dedim ki, biz burada dedim, gece demeden, gündüz demeden çırpınıp duruyoruz dedim. Aldığımız da iki kuruş ekmek parası dedim. İyi dememiş miyim kardeşim?..

— Alo.. Hamfendi!.. Alo... 06..

— Bir dakika dedim ya..

— Peki, bekliyorum..

— Ondan sonracığıma kardeşim, Bülend de ona telefon etmiş. Seninki çat diye telefonu yüzüne kapayıvermiş.

— Ah vallahi, ne iyi etmiş ne iyi etmiş. Öyle rezillere öylesi lâzım...

— Alo.. 06.. Edremit'i verecektiniz..

— Beyfendi, sıranıza dört kişi daha var. Bekleyiniz efendim..

— Ama hamfendi, yirmi dakika önce, arkadaşınız iki kişi var demişti..

— Araya aceleler girmiş olacak efendim..

— Bizimki de aceleydi yahu..

— Öyle ama, benden önceki arkadaş sizin sıranızı yanlış söylemiş..

— Yahu, siz insanla alay mı ediyorsunuz?..

— Ne münasebet efendim?.. Biz burada zaten boğaz tokluğuna çalışıyoruz. Bir de abonelerin ağız kokusunu mu çekeceğiz?..

— Terbiyeli konuş hanım..

— Ben terbiyeli konuşuyorum. Sen terbiyeni takın..

— Siz bana sen diyemezsiniz.. Numaranızı söylesenize bana..

— Numaram geçen hafta değişti. Yenisini bilmiyorum..

— Eskisini söyleyin..

— Eskisi sizi ilgilendirmez..

Çat diye telefonu kapattı. Adam öfkesinden deliye dönmüştü. 03 ü çevirdi:

— Alo... Şehirlerarası şefliğini verir misiniz bana lütfen?..

— Numarasını mı?..

— Evet..

— 22 42 10 dan 64 numarayı istiyeceksiniz..

Adam, verilen numarayı çevirdi zil boyuna çalıyor, açan ol-

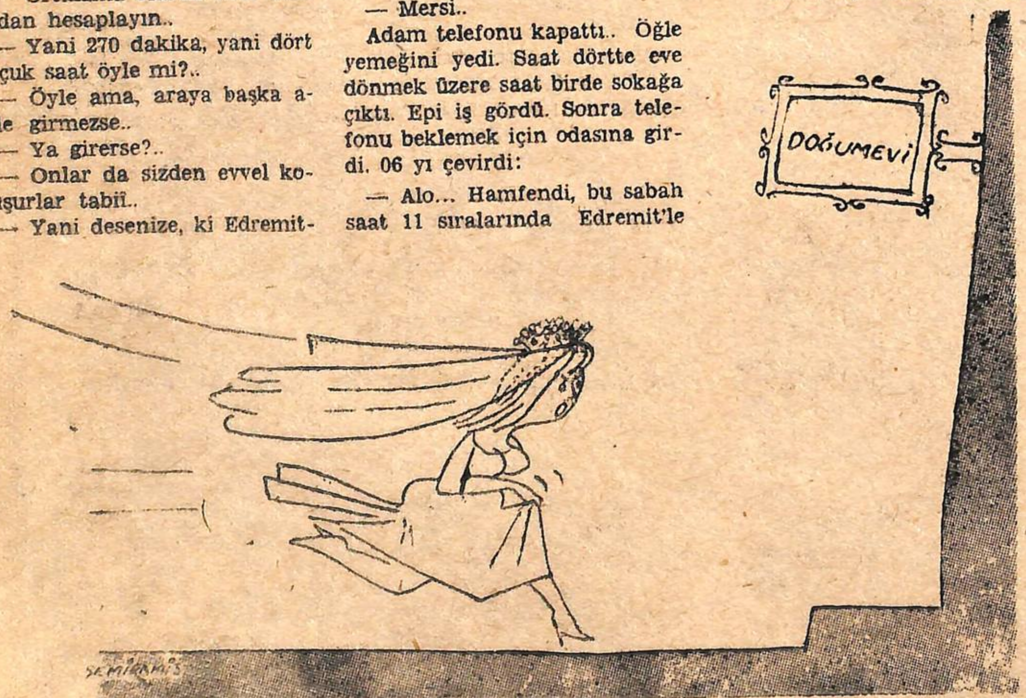

TAŞ DEVRİ:

— HADİ UYUMANA BAK KARICIĞIM, KORKULACAK BİR ŞEY YOK KÖPEĞİ KAPIYA BAĞLADIM!..

bilmece

Ahmet arkadaşlariyle, koşarak bir otobüsü geçeceğine dair bahse girmişti. Arkadaşları kendisiyle alaya başladılar. Ahmet aldırmadı, antremana başladı. Bir kaç gün sonrada yarışın yapılacağı yere geldiler. Arkadaşlarının hepsi otobüse doldular.. Hakemin işareti üzerine Ahmet depar vaziyetini aldı. Hakem tabancasını patlatır, patlatmaz, bir ok gibi ileri atıldı. Ahmet herkesin gözü önünde otobüsü geçerek yarışı kazandı.

Bu nasıl oldu?..

CEVAP

Çünkü otobüs bozuktu Ahmet bunu bildiği için böyle bir iddiaya girmişti.

muyordu. Adam saymıya başladı: 37, 38, 39, 40, 41.. 42 inci de açıldı. İnce bir ses:

— Telefon müdürlüğü..

— 64 numarayı verir misiniz?..

— 64 numara meşgul efendim. Bekler misiniz, yoksa sonra mı açarsınız?

— Bekliyeceğim efendim...

Bekledi.. Bir dakika, iki dakika. Üç dakika... Dördüncü dakikada ayni ses:

— 64 numarayı bağlıyorum efendim, dedi...

— Bağlayın.. Alo...

Gene ince bir hanım sesi cevap verdi:

— Şehirlerarası şefliği. Buyurun efendim...

— Hamfendi, ben bu sabahtanberi Edremitle görüşmek için çırpınıyorum. Saat beşe geldi. Hâlâ Edremit'i bağlıyacaklar. Size durumu şikâyet etmek için..

— Numaranız kaç beyfendi?..

— 43 71 19..

— Bir dakika...

Şef, eliyle mikrofonu kapayarak öte tarafa seslendi:

— Perihan... Yapmayın Allah aşkına böyle şeyler. Herifin biri şikâyet edip duruyor. Biliyorum, hepiniz yorgunsunuz, ama işi biraz idare etmek lâzım..

Perihan'ın ne cevap verdiğini duyamadı. Ama, şef, mikrofondan elini çekip seslendi:

— Alo.. Beyfendi.. Sıranıza beş kişi daha varmış. Beş kişiden sonra bağlıyacaklar efendim...

— Yahu, siz benimle alay mı ediyorsunuz?.. Ne rezalettir bu?..

— Terbiyeli konuşun beyefendi.. Edremit devreye girmediği için biraz geçikmiş olabilir. Şefliği vazife başında tahkir etmiye hakınız yok sizin. Patlamayın. Sıranız gelince bağlayacaklar..

Çat diye telefonu kapattı. Adamın kulağında son kelime çınlıyordu:

— Bağlıyacaklar, bağlıyacaklar... Bağlıyacaklar...

Öfkeyle 01 i çevirdi. 33 defa çaldıktan sonra ince bir ses cevap verdi:

— İstihbarat!..

— Hamfendi.. Allahaşkına beni bağlayın...

— Nereye bağlıyayım efendim?..

— Bakırköy akıl hastahanesine bağlayın beni.. Bağlayın, bağlayın, bağlayın... Allah rızası için bağlayıııııın!..

Adnan VELİ

GÜNAH ÇIKARMA

Bir genç kız, papazın önünde günah çıkartıyordu:

— Günah işledim, pederim... Bir delikanlının beni öpmesine müsaade ettim.

— Ya! Peki, nasıl oldu bu? Anlatın bakayım.

— Odada yalnızdık. Hoş bir çocuktu. Birden yanıma sokularak bana sarıldı.

— E, sonra?..

— Kolunu belime doladı... Sonra beni dudaklarımdan öptü.

— E, sonra?..

— Tam o sırada annem içeri girdi...

— Hay münasebetsiz kadın hay!

★★★

BU SEVDADAN VAZGEÇ

Seksenlik bir ihtiyar, bir gün genç bir kadınla evlenmek sevdasına düştü. Bu niyetini ahbaplarından birine açınca adam sordu:

— Peki dostum, bu yaşta evlenmekten maksadın ne?..

— Biliyorsun, bir oğlum vardı, o da öldü. Ocağım sönmesin diye bir evlât istiyorum da.

Ahbabı:

— Bana bak, dedi, sen bu sevdadan vazgeç.

— Neden?

— Alacağın kadın çok namusludur, haberin olsun.

YAZISIZ

NEMRUT AMCA

Arnavutköy'den İBRAHİM EVCİL imzası ile mektup gönderen bir okuyucumuz soruyor:

«Son haftalarda Spor - Totonun büyük sürprizlerle sonuçlanması herhalde sizi de çok şaşırtmıştır. Bu durumda, insanın aklına şöyle bir soru geliyor: Büyük takımlar, acaba sadece kendi şehirlerinde oynadıkları maçlarda mı galip gelirler?»

C: Spor - Toto'da böyle bir kaide olduğunu bilmiyorum. Zaten benim için hiç beis yok. Çünkü 10 yıllık bir Spor - Toto programı hazırlamış bulunuyor ve buna göre oynuyorum. Gazetelerdeki tahminlere boşvermek, spor otoritelerinin sözlerine kulak tıkamak, tahminleri futboldan hiç anlamıyan küçük bir çocuğa, yahut ihtiyar bir aile ferdine yazdırmak, esaslı ve kârlı sonuçlar sağlamanıza yeter. Ben böyle yapıyor ve herşeyi bilenlerden farksız sonuçlar elde ediyorum...

Ezine'den bir okuyucu, HİDAYET BELLİ soruyor:

«D. P. nin kapatılmasını nasıl karşıladınız?»

C: Nasıl karşıladığımı uzuu uzun anlatacak değilim. Sadece şunu söyliyeceğim: Kurban kesmedim. Çünkü D. P. kapatılıncaya kadar bu yolda yeter sayıda kurban verilmişti zaten...

ANKARA, İÇCEBECİ : Orhan Varol imzası ile mektup yazan okuyucumuzun merakı da şu:

(Gerçi çok konuşulmuş bir şey ama, beni de düşündürüyor. Acaba tavuk mu yumurtadan çıkar, yoksa yumurta mı tavuktan?)

C: Dünyanın en basit sorusu herkesi neden bu kadar düşündürür anlıyamıyorum doğrusu. Tavuk yumurtadan çıkmaz, yumurta tavuktan çıkar. Sonra yumurtadan da civciv çıkar, büyüyüp tavuk olur. Bu mesele de böylece kapanmış olsun artık...

Taksim'den CEVAT GÖNÇ soruyor: (Siz siz olmasaydınız, kim olmak isterdiniz?)

C: Ben ben olmasaydım kim olmak isterdim hiç düşünmedim ama, herhalde siz olmak istemezdim. Çünkü böyle sorular soran birisi, başkaları tarafından pek akıllı insan yerine sayılmazlar.

1 TALİHLİYE
6 DAİRELİ
APARTMANIN TAMAMI

1 TALİHLİYE
3 DAİRELİ
APARTMANIN TAMAMI

26 TALİHLİYE
26 APARTMAN
DAİRESİ

ayrıca
1.600.000 LİRALIK
PARA İKRAMİYELERİ

30 ARALIKTA
cem'an
3
MİLYON

her 200 liraya 1 kur'a numarası

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

Ah, biz eşekler

Bu kitaptaki hikâyelerin tipleri aramızda dolaşan insanlardır. Hayatta tuhaf bile bulmadığımız bu insanlara kitapta kahkahalarla güleceksiniz.

ÇIKTI — Fiatı 2,5 lira

Yazan : aziz nesin

KARİKATÜR YAYINEVİ
Nuruosmaniye, Gazi Sinanpaşa Sok. No. 12-2
İSTANBUL

KORDON BLÖ
• APERİTİF
• RESTORAN
• PAVYON
• RÜSTİK BAR
• KLÜB

ARALIK Keşidesinde 350.000 Lira

ERENKÖY'de 3

APARTMAN DAİRESİ

1 Kişiye	25.000	Lira
2 „	10.000	'er Lira
6 „	5.000	'er Lira
20 „	1.000	'er Lira
1105 „	130.000	Lira

Para İkramiyeleri

EMNİYET SANDIĞI

208 GÖREN

Vites Mahmut
OĞUZ
ŞERİFLERDEN GÜNAHI KADAR HOŞLANMIYAN BİRİ VİTES'LE KÜÇÜK OSMANIN ÜSTÜNE ŞORTİ ADLI AYI'YI 15 KG. ARMUDA TAV EDEREK SALDIRTMIŞTI... MANEVRA KABİLİYETİ AZ OLAN ŞORTİ, MARAZA SIRASINDA BİR VİSKİ FIÇISINA DÜŞTÜ... TAM BOĞULACAKKEN FIÇIDAKİ VİSKİ BİTTİ AMA ŞORTİ DE KOZ HELVASINA DÖNMÜŞTÜ...
HEEY MAMBOOO DÜÜÜT--- TORERO HICK!... OOLEY!
SEN DEMİN OSMANI YUMRUKLAMIŞTIN... BEN ADAMIN YÂLELİNİ KESERİM LAN...
Hıck mambo...
SURATIMI KAŞIYORLAR... HICK MICK
PLÖP!
UF ELİM!
VAY CANINA-HERİF GİTMİŞ!
ŞORTİ VİTESİN YUMRUĞUNU DUYMADI BİLE... UYUMUŞTU ÇÜNKÜ...
SİZ BİR KAHRAMANSINIZ... ŞEREFİNİZE İÇİYORUM ŞERİF...
RİCA EDERİM... BANA KAHRAMAN DEME CİCİM... MAHÇUP OLUYORUM..
Z-Z-Z
HOORRRRR!
BU AYILARA KARŞI NİYE SİLÂH KULLANMIYORSUNUZ... YUMRUKLARINIZA YAZIK DEĞİL Mİ?..
SİLÂH OLARAK, ÇOCUKLUĞUMDA KULLANDIĞIM SAPANDAN GERİSİNE ELİMİ SÜRMEDİM... TABANCAYLA OYNAMAKTAN HOŞLANMAM - MAAZALLAH ŞEYTAN DOLDURU VERİR...
İYİ GECELER KAHRAMAN ŞERİF GARİ KOPER'İM BENİM
RÜYAMDA SİZİ GÖRMEĞE ÇALIŞACAĞIM... GOOD-NIGHT
DUR Bİ DAKKA BEN DE "İYİ GECELER" DİLEYEYİM YAVU!!!
SMACK!
DONK!
YARIM SAAT SONRA BİR EVDE...
SENİN ŞORTİ AYISI KEPAZE OLDU.. BU HERİFLERLE BU ŞEKİLDE BAŞA ÇIKAMIYACAĞIZ... GAFİL AVLANMIYORLAR
BU İŞTEN VAZGEÇSEK PATRON...
HADİ BE SERSEM!!! SANA FİKRİNİ SORAN OLDU MU?.. BAK DİNLE... MADEM HERİFLERİ GAFİL AVLAYAMIYORUZ.. BİZ DE AÇIKÇA SALDIRACAĞIZ ŞİMDİ GİT BANA "DÜELLO BİL"'İ BUL.... ŞERİF HAYATINDA TABANCA KULLANMAMIŞ...
O-OKEY PATRON...
DÜELLO BİL KASABAYA GELDİ Mİ 10-15 KİŞİYİ NALLAMADAN GİTMEZ... HERİFİN HAYATTAKİ TEK ZEVKİ BU...
BU SIRADA
HAH... ŞERİFLE YARDIMCISI GELİYOR...
haftaya neler olacağını bende bilmiyorum...

— 17 —

Eski sağlık memuru, karşısındakinin derdini anlamıştı Gülerek:

— Var tabiî, dedi. Fakat sandığın kadar önemli bir ilgi değildir bu. Esas olan, sözlerini, hal ve tavrını durumuna, makamına göre ayarlamandır.

Piechut, kocaman masasının ardındaki geniş döner koltuğa gömülürcesine oturmuştu. Yerinden kalktı. Yan taraftaki sehpanın üzerinde duran bir kutudan bir püro alıp yaktı. Bir tane de Tafardel'e uzattı. Sonra, gidip pencerenin önünde durdu.

— Peki, dedi. Bu söylediğin şeyleri nasıl yapacağım? Daha doğrusu ne yapmam gerekiyor?

— Gayet basit. Garsonlarla, şarap imalâthanesindeki işçilerinle ve mağazalardaki tezgâhtar kızlarla senli benli olmaman yeter. Bir de, konuşurken bazı kelimeleri kulanmamağa dikkat etmelisin. Meselâ, «babalık», «vay canına», «hay anasını» gibi deyimler kullanmaktan kaçınmalısın...

Piechut:

— Anlamadım, dedi.

— Haa, bir de şu var. Burada çalışan bir takım memur kızlara karşı ciddi davranman şart.

— Bunu da anladık. Başka?

— Şimdilik bu kadarı yeter. Aklıma gelmişken sorayım, bura ya gelirken, Barones Ponosse'nin kapıdan çıktığını gördüm. Sekreterin, bu kibar hanımın seninle görüştüğünü söyledi. Moruğun derdi neymiş bakalım?

Piechut hemen cevap vermedi. Sıkıntılı sıkıntılı sustu. Tafardel, bu ziyaretin ardında gizli bir sebep olduğunu anlamıştı. Barones, şehrin eski fakat soyu tükenmeye yüz tutmuş kibar zadelerinden birisi idi. Şehrin hemen dışındaki büyük malikânesinde oturur, elindeki serveti hiç akla gelmedik işlere sermaye olarak yatırırdı.

Piechut'nun cevap vermediğini görünce, sualini tekrarladı:

— Eee, cevap vermedin dostum... Barones'in ziyaretinin sebebi neydi?

— Hiiç.. Hani tebrik etmeğe gelmişti.

— Yaa? Hadi, hadi dostum, işin doğrusunu söyleyin bana. Barones, kuru bir tebrik için kendisini zahmete sokup da kalkıp buralar gelecek kimselerden değildir.

Piechut, sıkıntılı bir gülümseyişle:

— Aşkolsun, dedi. Senden de bir şey saklamanın imkânı yok hani... Barones, bana bir iş teklifinde bulundu.

— Bak sen... Bu iş neymiş?

— Benim de aklım yatmadı değil. İşin aslını istersen çok kârlı bir şey... Tafardel, «şu taşralı iş adamları gerçekten cin gibi herifler» diye düşündü. «İşin içinde para kokusu oldu mu, en cahili, en ahmağı bile tilki kesiliyor. Bu hassa, onlarda Tanrı vergisi bir şey galiba?..»

— Peki, iş nedir?

— Belki biraz garibine gidecek ama, kârlı olduğu muhakkak. Barones, şehirdeki şu evin işletmesini bir şirket halinde bizim ele almamızı teklif ediyor - du...

Tafardel'in gözleri iri iri açılmıştı.

— Vay canına, dedi. Kadın ya man doğrusu. Onun gibi süpürge sırığı vücutlu bir kurbağa - dan böyle bir şey beklemek aklımın kıyısından bile geçmezdi...

Piechut:

— İş iştir, diye cevap verdi. Politika da bir iştir. Politikaya atıldığımıza göre, kârlı olan her iş teklifini ele almalıyız...

Tafardel:

— Haklısın, dedi. Haklısın ama, beni düşündüren başka şeyler var. O evle ilgimiz olduğunu hisseden muhalifler de bir yer işletmeye kalkışacaklar. Politik mahzurlara aldırdığım yok. Fakat iş alanında rekabet beni sıkar.

Piechut omuzlarını silkti:

— Politika zaten bir rekabettir. Hem şunu da unutma: Şehirdeki elek üstü bütün hafifmeşrep kadınları bizim partinin çerçevesinde toplarsak, muhaliflerimize sermaye kalmaz...

Bu teklife Tafardel'in de aklı yatmıştı. Gözleri parlıyarak:

— Eh, dedi. Doğrusu aşkolsun. Politikada bütün rakiplerini bas tıracağına yüzde yüz eminim. Bu kadar parlak bir fikir benim aklıma bile gelmezdi.

— İltifat ediyorsun dostum. (Eğlence yerlerinde çalışan konsomatris kadınlar sendikası) ile zaten yakın ilgimiz yar. Seçim propagandası sırasında, onların bir toplantısında da konuşmuştum.

Tafardel:

— Peki ama, bu kadınların hepsini, hiç olmazsa seçmelerini kendimize bağlıyabilmek için, onlara bazı menfaatler sağlamak gerekir. Aksi halde, işin ucu senin kesene zarar verecektir, dedi. Bu hususta bir şey düşündün mü?

Piechut başını salladı.

— Gayet tabiî. Enine boyuna düşünmeden hiçbir şeye karar vermem.

Sonra, birkaç adımda masasına döndü. Zile bastı ve içeriye gelen hademeye:

— Bana özel kalem Müdürü Mösyö Torbayon'u çağır, dedi.

Tafardel, oturduğu yerde merakla bekliyordu.

(Devamı var)

Bütün ağrılara karşı

OPON

günde 6 tablete
kadar alınabilir

DİŞ SAĞLIĞI ÇOCUKLUKTA BAŞLAR

ipana

ANTİ-ENZYM, WD-9 LU DİŞ MACUNU

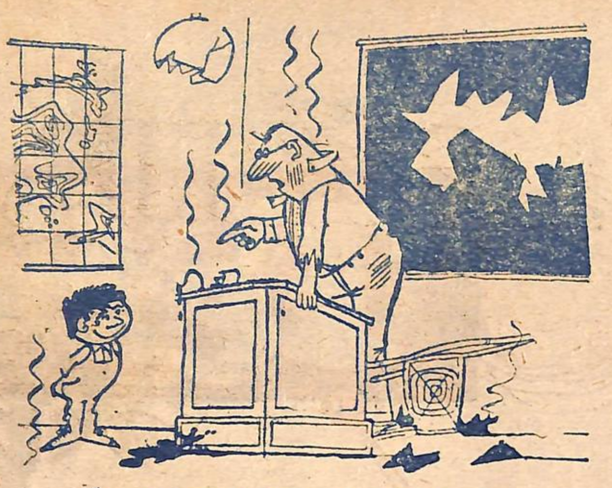

— YÜZ KERE YAZ BAKAYIM. BİR DAHA SINIFA BOMBA KOYMAYACAĞIM.

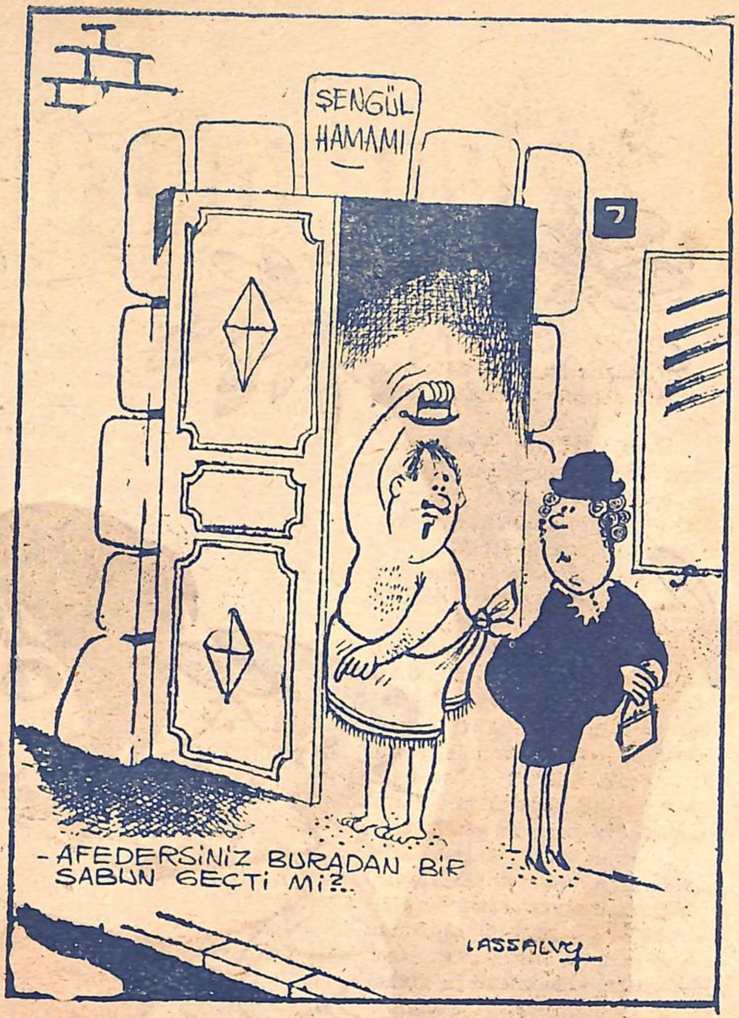

AMA SIRADA BOŞ YER VAR DELİKANLI!..

— Ulan karı şimdide sosyalistmi oldun ?